

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 13 JUNI.

XXVe verjaardag der regering van Pius IX.

Onderschijsing ten voordeele der Armen.

Bedrag der vorige lijst	Fr. 295,00
M. Louis Julliot, representant	50,00
Naamloos	20,00
M. Auguste Delville	5,00
M. Joachim Meesen	5,00
M. Deploige-Depaive	10,00
Mej. A. Depaive	10,00
Naamloos	5,00
Un ami du pauvre	5,00
M. Baira, professeur	5,00
Mevr. de Borman	10,00
M. Vroonen-Aerts	30,00
Totaal	450,00

Men leest in het Handelsblad:

Indien het weer gunstig is, zal Antwerpen, den 18 juni 's avonds, den feestdag van Pius IX. gedenkwaardig vieren.

Overigens, overal zal er illuminatie zijn. Ieder dorp, ieder gehucht, gansch België door, viert men het 25jarig jubelfeest van den grooten Pius IX. en als men nagaat dat dit gansch de wereld door zal plaats hebben, zal er nooit eene treffender manifestatie hebben plaats gehad.

De wereld zal den 18 toonen welke diepe wortels het Pausdom heeft in de harten der menschen en welken buitengewonen eerbied zij daarenboven heeft voor hem, die op dezen oogenblik den stoel van Petrus en den oudsten troon der wereld bekleedt.

De vlaggen zullen in Antwerpen reeds aan de huizen wapperen, donderdag avond — avond vóór den aanvang van het feest.

Toestand van den oogst.

De *Montour* kondigt enige bijzonderheden af, geput uit officieele verslagen over het uitzicht van den oogst in den vreemde.

Over het algemeen doet de oogst zich in verschillende kreitsen van Pruisen tamelijk slecht voor. Veel herfstzaaiingen zijn mislukt, even als in ons land, en de maartaaiingen hebben veel geleden van de weersverandering. Thans hebben zij de warmte hoogst noodig. In den kreit Minden heeft het graan weinig geleden en maar onbeduidende schade ondergaan. In de provincie Hanover, alsmede in West-Friesland zijn de tarwe- en roggezaaiingen in eenen voldoende toestand, en dit is ook het geval in den kreit Wiesbaden. In de provincie Dantzig ziet de tarwe er over 't algemeen goed uit, maar de rogge laat te wenschen; nogtans hoopt men dat zij zal verbeteren, als er enige warme dagen komen.

In Pommeren heeft de tarwe geleden door de vorst, vooral in de landen van middelmatige bodemgesteldheid; in de goede gronden hebben de planten een tamelijk goed voorkomen, en, wordt het weder gunstig, dan kan men nog een voldoende oogst hebben. De rogge zal maar eenen slechten oogst opleveren, en er zal niets uit te vooren zijn. In de provincie Brandenburg ziet de oogst er over 't algemeen zeer schoon uit, en komt er niet te slecht, weder, dan mag men zich aan eenen zeer schoonen oogst verwachten. In Saksen is het vooruitzicht zeer gunstig; het graan is prachtig en goed gevuld; de klaver belooft eenen overvloedigen oogst; met een woord, al de veldgewassen hebben het beste voorkomen, uitgezonderd het koolzaad, dat door den strengen winter geleden heeft.

In Rusland zeggen de verslagen van al de gouvernemen, met weinig uitzonderingen, dat het voorkomen gunstig is en eenen goeden oogst belooft. Men schat op bij de vier miljoen hektoliers, de hoeveelheid graan die thans voorhanden is in de haven der Azoffzee, en die voor het einde der maand juni naar Europa moet gezonden worden. Men berekent dat er nog eene gelijke hoeveelheid bestaat in het binnenland, die insgelijks voor den nieuwen oogst, dat is voor 15 augusti, naar Europa zal verzonden worden. Langs eenen anderen kant zal de haven van Odessa in staat zijn dit jaar aanzienlijke hoeveelheden uit te voeren, want de voorraad in het binnenland, overblijvende van den oogst van 1870, behoort tot een zeer groot cijfer.

In Rumanie, alsmede in Bulgarië en Bessarabië, staan al de gewassen zeer schoon en beloven eenen goeden uitslag. Eindelijk, de berichten uit Hongarië, stellen vast dat dit land, alsmede het Banaat en Croatia, als er geene ongunstige omstandigheden komen, eenen overvloedigen oogst

zullen hebben, en in staat zijn aan de streken van Noordelijk Europa aanzienlijke hoeveelheden levensmiddelen te leveren.

In Frankrijk, in het Noorder-departement, is de wintertarwe grootendeels vernield en vervangen geworden door de maart-zaaiingen. De andere gewassen hebben een goed voorkomen.

In de West-Staten van Amerika laat het uitzicht van den oogst te wenschen. In de Noorder-Staten schijnt de toestand beter.

In Engeland is het uitzicht van den oogst gunstiger dan naar gewoonte, uitgezonderd in sommige westelijke streken; doch daar zijn nieuwe zaaiingen gedaan, en zoo is het uitzicht overal gunstig.

Buitenlandsch nieuws.

Wij hebben reeds verleden zaterdag de beslissing afgekondigd van de nationale Vergadering te Versailles, die de verbanningswetten tegen de leden der familie Bourbon ingetrokken, en de kiezingen van twee prinsen van Orleans als leden der Vergadering goedkeurt.

Die stemming is, natuurlijker wijze, nu het voornaamste onderwerp aller gesprekken en dagblad-artikelen; teneer dewijl M. Thiers, hoofd der uitvoerende macht, zich eerst tegen de afschaffing der verbanningswetten had verklaard, en dezelve maar aanvaard heeft na de stellige belofte der prinsen van Joinville en Aumale, dat zij, tijdens den duur der tegenwoordige Wetgevende Kamer, geene zitting daarin zullen nemen, en tevens dat de jeugdige prinsen der familie Orleans nergens in Frankrijk als kandidaat worden gesteld bij de aanstaande volledige kiezingen.

M. Thiers heeft een ontzaglijken bijval verworven. Als hoofd der uitvoerende macht in Frankrijk heeft hij plechtig verklaard dat hij de Republiek, welke hij in bewaring heeft ontvangen, niet verraden zal.

Hooger in beginsel aanhanger van een grondwettelijk koningdom, zoals in Engeland en België, gelooft hij, in den huidige staat van zaken, eene verzoening tusschen de verschillende Staatspartijen eene hooge noodwendigheid, en tevens dat de heroprichting van eenen troon eene dadelijke oorzaak zoude zijn van een nieuwen burgeroorlog.

Hoe vurig verklaard aan de prinsen der familie Orleans, stelt de wijze Staatsman, boven zijne vriendschap en hun belang, de belangen der fransche natie.

M. Thiers heeft het republikaansche Staatsbewind van den 4^{en} september goedgekeurd, doch ook deszelfs misslagen aangewezen. Maar deze misslagen werden gezins in Parijs bedreven, maar door de bestuurders buiten Parijs, « die eene politiek van woedende zotten maakten... » Zoo men ziet, valt deze beschuldiging loodrecht op Gambetta.

M. Thiers heeft geen enkel woord gesproken over Hendrik V noch over het Napoleontische keizerrijk. Niet ééne stem is in de Nationale Vergadering gehoord geweest ter gunste der legitimiteit van den oudsten tak der Bourbons.

Schier alléén, heeft M. Thiers al het gewicht der hoogbelangrijke bepleiting op zich voeten gedruken, doch hij heeft dezelve op eene schitterende wijze gevoerd en is met geestdriftige toezichtingen op alle banken begroet geworden. De groote vraag is nu, of de meerderheid der nationale Vergadering zich rechtzinnig zal vereenigen met de wenschen van den heer Thiers; of zij zal medewerken tot de trouwbarlijke proef eener eerlijke en vredelievende Republiek in Frankrijk.

De goede uitslag der proef, dat reeds zoo wreed geteisterd land tegen naders schokken behoudende zou ongetwijfeld door meest alle weldenkende personen in Frankrijk en daar buiten vurig gewenscht worden.

Het schijnt dat de Bonapartisten, in de volledige kiezingen, deel aan de worsteling willen nemen. Drie groote aanhangers des gevallen derden Napoleons, de heeren Rouher, de Forcade en Haussmann, zijn in Parijs aangekomen; zij stellen zich als kandidaten in de nabijzijnde kiezingen.

De *Liberté* meldt dat de graaf van Chambord een onderhoud heeft gehad met den prins de Joinville en den hertog van Aumale, ten huize van M. d'Alvimar, te Dreux.

De verzekering, gisteren door M. Thiers in de Nationale Vergadering gegeven, dat de prins van Orleans voor den oogenblik geene plaats zullen nemen als afgevaardigden, verwijderd alle gedachten van gevaar langs dien kant. Versmelting of scheiding der twee Bourbonstakken kunnen, voor den oogenblik, niet veel invloed maken op de lotsbestemming van Frankrijk, doch wel aanleiding geven tot nieuwe worstelingen.

Frankrijk behoeft nu een goedkoop Staatsbestuur, met niemand in strijd, dat zuinig regeert, krediet bekomt, landbouw, handel en nijverheid doet herleven en zooras mogelijk zijne schuld betaalt.

Dit is 't plan van Thiers, welk door alle verstandige menschen goedgekeurd zal worden.

Na eene eerste geldstorting, zijn de duitsche troepen reeds bezig met het departement der Benden-Seine te verlaten, en men verwacht er zich aan dat maandag de belegstaaf worde gegeven te Parijs en in de departementen der Seine en van Seine-et-Oise. Dit feit zou het sterkste bewijs zijn van de macht en het vertrouwen welke het Staatsbewind van M. Thiers reeds inboezemt.

Gedurende de beweging der Communisten te Parijs, bespottelijke en laffe naäpers van Janie van Leyden en der onthoofders van 1793, hebben wij dikwijls aangetoond welke rol de *Internationale* — die geene werkersmaatschappij meer is, maar eene revolutionnaire — in dien opstand gespeeld heeft. Wij geven hierom nog eenige regels over die vereeniging.

Volgens de *Loudeur Times*, moet Parijs toch een *troostend* gevoel hebben, dat namelijk dat het gediend heeft om de *Internationale* 't masker af te rukken.

Ziehier enige inlichtingen over die zoogenaamde werkersmaatschappij, thans in bijna geheel Europa verspreid:

Negen jaren geleden gesticht, tel zij meer dan 2 1/2 miljoen leden, en dit cijfer bevat niet al de maatschappijen welke door de *Internationale* gehelven worden, zoals de *Fenians*, de *Marianno*, de broeders der republiek van Lyons en Marseille, de tulrijke geheime maatschappijen van Rusland en Polen, ja van geheel Europa.

Het centraal comitè van de *Internationale* zit te Londen; het heeft eene vertakking in Amerika.

De grootste werker is een Duitscher Karl Marc. Er is geen president; 't centraal-bureel bestaat uit een secretaris-generaal en vijftien leden.

Ieder land is een tak der associatie, en die tak is in sectiën verdeeld; ieder belangrijk centrum is in andere sectiën verdeeld met een centraal bureel.

Iedere week zendt elk bureel een rapport naar Londen, handelend: 1° over de politieke en handelsgebeurtenissen; 2° eene lijst der nieuwe leden; en geldelijk verslag: 4° eene lijst der voornaamste signaars en kapitalisten; 5° copien der verslagen over gehouden meetings.

Er zijn veel andere reglementen, over het nutbaanen van leden, de werksakingen, enz., die tot nu toe geheim zijn gebleven.

Wel verre van de uitbreiding te vertragen, zegt de *Times*, zal de gebeurtenis van Parijs de werving aanwakkeren; hoe eerloozier zo'n gezelschap aangeschreven slaat, te meer aantrek heeft het voor al wat schurk en deugniet is.

Wij hopen, echter, dat die welke zich door het schoone woord van « menschedom » en « gemeentelijke regering » hebben laten misleiden, en nu weten wat de *Internationale* is, zich van haar zullen verwijderen.

Henri Rochefort had, om onkenlijk te zijn, op zijne vlucht, zijne krulharen en zijne lichte knevels en zijn baard afgeschoren. Het hielp hem weinig. Toen de trein te Meaux stilstond, veracheen een kommissaris aan de portiel en vroeg hem zijne papieren. Kalm antwoordde hij, dat hij niet wist papieren noodig te hebben.

« — Voorzaker! was 't antwoord.
« — Indien gij mij pen en papier wilt geven, zal ik er onmiddellijk om schrijven.

« — Zeer wel, mijnheer, stap af.
M. Rochefort zette zich voor eene tafel en schreef aan zekeren Colombel, om een en ander onmiddellijk te zenden, geteekend *Henri Max*.

« — Verontschuldigd mij, zegde de kommissaris, maar ik ben verplicht te zien wat gij schrijft.

« — Waarom leekent gij Henri Max, dewijl gij Henri Rochefort heet?

Rochefort werd bleek, bekende wie hij was, werd aangehouden en naar Versailles geëxpeditieerd.

DE VERWOESTINGEN IN PARIJS.

Onder het opschrift: *een tocht door het vernielde Parijs*, levert de bijzondere berichtgever der *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* een algemeen overzicht van de ruinen der fransche hoofdstad, dat wel verdient ook ten onzent bekend te worden.

Volgens de bekentenissen van Assy — aldus schrijft hij — zijn de Versailler troepen, tot ongeluk der *Commune*, juist twee dagen te

wroeg Parijs binnen gedrongen. Men was met de toebereidsels nog niet gereed, anders ware te Parijs de eene steen niet op den anderen gebleven. Misschien is men dit te Versailles te weten gekomen en heeft men daarom het binnentrekken bespoedigd.

Van de voormalige *Place de la Concorde* ziet men op de bouwvallen van datgene, wat eenmaal de *rus Royale* geheeten werd. Het ministerie van marine en het hotel Crillon, deze beide prachtige gedenkstukken van de bouworde der achttiende eeuw, zijn gelukkig onbeschadigd gebleven, maar van de plaats waar zij staan, tot aan de Madeleine, ziet men slechts twee rijen beroekte muren.

De naburige straten liggen vol asch en papier, de laatste overblijfselen van zeer kostbare stukken, wier vernietiging vele huisgezinnen wellicht tot den bedelstaf brengt. Laat ons verder gaan.

De *rus St-Honoré* vertoont op meer dan eene plaats de sporen van begonnen te branden: doch het vuur schijnt hier geen stand te hebben gehouden. Wij staan bij de Tuilerieën, welk schouwspel! Enkel nog de muren slaan te waggelen in den wind. Het door Katharina de Medecis gebouwde pavillon d'Horloge is vernield evenzoo de beide aangrenzende vleugels. Het pavillon Marsan heeft een gelijk noodlot gehad. Het pavillon de Flore, eerst onlangs gebouwd, heeft — dank zij de sterkte zijner muren — de vlammen beteren weerstand geboden, maar het inwendige en het dak zijn verwoest.

De brand strekte zich uit van de kaai tot aan het pavillon de Rohan. Daar kon men hem stuiten en zoo doende de prachtige verzamelingen van schilder- en beeldhouwkunst redden, welke daar het eerste museum van Europa uitmaken. Van den anderen kant der *rus Rivoli* heeft de vlam daarentegen de boekerij van den Louvre aangetast, waardoor ongelukiger wijze onschatbare handschriften ten gronde zijn gegaan. Het tegenover den Louvre zich verheffende Palais Royal is afgebrand; enkel de vleugels zijn voor een deel kunnen gered worden, zoo ook het Théâtre Français.

Ware de wind niet uit het Noord-oosten gekomen, zoo hadden de vlammen het geredde gedeelte en de galerijen met de juweliers- en horlogiemakerswinkels, benevens hunne onmetelijke waardijen bereikt. Van daar tot de keizerlijke boekerij ware dan nog maar een kort eindwegs geweest. Doch men paste goed op, en onderscheidene brandstichters, die petroolbommen bij zich droegen, werden aanstonds neergeschoten.

Voor het stadhuis is niets overig gebleven. Bij het verwoeste daarvan, wilden de oproerlingen de nabij zijnde huizen een gelijk noodlot bereiden. Zij staken het depot der stedelijke archieven in brand, waar zich alle registers van den burgerlijken stand bevinden tot en met 1850. De gevolgen hiervan zijn te nauwernood te overzien.

Als kandidaten voor den openstaanden aartsbisschoppelijken zetel te Parijs worden in de dagladen genoemd: Mgr Landriot, aartsbisschop van Reims, Mgr Dupauloup, de abt Guério, directeur der buitenlandsche missien, en de bisschop van Nancy, Mgr Foulon, die, even als wijlen de aartsbisschop Darboy, de gallicaansche richting is toegedaan. Een der parische berichtgevers van het *Journal de Bruxelles* zegt, de benoeming van den eerst genoemden prelaat waarschijnlijk te achten. Wat den bisschop van Orléans betreft, twijfelen er velen aan of hij wel gezind is zijn bisdom tegen den Parijschen zetel te veruilen. De derde kandidaat heeft onder de gijzelaars van la Roquette behoord, en ofschoon hij niet, gelijk de aartsbisschop en de overige geestelijken, de martelaarsdood heeft ondergaan, heeft hij die echter in geen deele ontweken. In de cel, die aan de zijne grensde en met haar gemeenschap had, bevond zich een parisch burger, die gehuwd was en kinderen had. Na de moord der zes eerste martelaars van la Roquette liet de abt niets onbeproefd om dezen lotgenoot er in te doen toestemmen, dat hij, Guério, voor hem optrad, indien hij voor hem werd opgeroepen om door den kop geschoten te worden. Dit zou, meende hij, gemakkelijker kunnen geschieden, omdat hij nog steeds in burgergewaad gekleed was, hetwelk hij bij zijne aanhouding droeg, en hij in de gevangenis zijn baard en zijne knevels had laten groeien. Hij heet vrouw en kinderen, zegde hij, en ik, die de dood in China reeds te vergeefs gezocht heb, sta mijn leven gewillig af, als ik er dat van een mijner naasten mede redden kan. Daar men de offers bij groepen kiest, blijft er altijd hoop bestaan, dat de laatst overblijvende bevrijd worden, voor dat zij aan de beurt komen. Na een langen en adelen strijd met zijn medegezels gevoerd te hebben, had de menschlievende abt echter zijn voornemen moeten laten varen.